

ved, at den ærede Ordfører for Socialdemokratiet nu mener, at man ikke kan gaa med til en Forlængelse af de i Lovforslaget omhandlede Valutaafgifter for 3 Maaneder. Men jeg skal ikke nægte, at den ærede Ordfører ogsaa har nogen Ret over for den højtærede Regering, naar han paa- peger, at i Regeringens Programudtalelse blev der udtrykkelig sagt, at man tilsigtede endog betydelig Lettelse, „en virkelig betydende Lettelse“, tror jeg Udtrykket var, i de tunge Byrder, som Skatter og Afgifter paalagde Befolkningen, og at Regeringen saa alligevel er nødt til — jeg indrømmer en vis Nødvendighed deri for ikke at gøre den højtærede Finansminister Uret — at foreslaa en Forlængelse af gældende Afgifter.

Jeg vilde gerne her indskyde det Spørgsmaal til den højtærede Finansminister, om han skulde vide nogenlunde nøjagtigt, hvad Valutaskatten indtil nu har indbragt. Jeg indrømmer, at han for Toldafgiftens Vedkommende ikke kan vide det for December Maaned, men der kan vel nok være et Overslag derover, og det var ikke uden Interesse at vide, hvor meget de 40 Mill. Kr. er overskredet. Hvis den højtærede Minister ikke har dette præsent, kan jeg ikke bebrejde ham det, men i og for sig var det ganske interessant at faa det at vide, og for saa vidt vil denne Valutaskat altsaa komme til at indbringe endnu mere, for den indbringer nu, hvad de 3 næste Maaneder vil give.

Jeg lyttede meget opmærksomt efter, hvad den højtærede Finansminister sagde om den Arbejdstid, han maatte have for at stille Forslag og gennearbejde, undersøge alle Forhold vedrørende de 4 Punkter i dette Lovforslag, og mig forekom det, at den højtærede Finansminister noget tydeligere end i Folketinget — men jeg har ganske vist ikke læst noget Fortryk af Folketingets Forhandlinger, jeg tror ikke, det er kommet — udtrykte, at det var hans Hensigt med denne Forlængelse at overveje mulige Nedsættelser; han vilde ikke bevare de nugældende Skatter og Afgifter, endnu mindre forhøje dem. Hvis dette er Hensigten, hvis vi kan vente os Forslag fra den højtærede Minister om Nedsættelse af de Afgifter, som her foreligger som „samlet Hele“, som det hedder — jeg synes altsaa ikke, at Helheden er saa stor —, saa bliver der jo større Grund ogsaa for den ærede Ordfører for Socialdemokratiet til at unde Finansministeren en vis Frist i saa Henseende. Og dette Resultat vil jeg i øvrigt haabe, Ministeren kan komme til, baade for hans egen Skyld og for Befolk-

ningens Skyld, for man kan jo ikke nægte, at det ligger i den nuværende Situation — under det Tegn er Ministeriet kommet til Verden —, at nu skal Skatter og Afgifter, nu skal de tunge Byrder lettes for Befolkningen.

Hvad nu Valutaafgiften angaar, maa jeg sige, at noget uheldigt er der jo ikke mindst for den højtærede Finansministers politiske System i, at det just er en direkte Skat, der bortfalder, medens den indirekte Skat bevares. Den direkte Skat havde den ene Fordel, at den gik helt igennem, at den ramte alle, men naturligvis i stigende Grad, ramte højere, naar Indtægten steg, og var helt ubetydelig, naar Indtægten var lav. Men paa den anden Side indser jeg, at det vilde være ganske umuligt, det indrømmer jeg, for Finansministeren at forlænge denne Skat for 3 Maaneder. Det kan man ikke gøre, saaledes som man kan forlænge Skatten paa de saakaldte Luksusvarer — jeg siger ligesom den tidligere højtærede Finansminister, men jeg ved ikke, om han altid har sagt det, at det er „saakaldte“ Luksusvarer, der her beskattes. Da Sagen foreligger saaledes, og da vi ikke ønsker at fortrædige det nuværende Ministerium indenfor den Frist, som kræves til Bearbejdelse af disse og andre Skatter, overhovedet til at komme til en indgribende Forhandling med Rigsdagen om Nedsættelser, ogsaa af Toldsatser, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale, at man stemmer uden Forbehold for Forslaget, og jeg maa altsaa tage Afstand fra, hvad Socialdemokratiets Ordfører har stillet i Udsigt, at hvis der kom Tilslutning til det Forslag, som han antydede, saa vilde han stille det. Jeg er ikke i Stand til at love en saadan Tilslutning, tværtimod, jeg mener, at dette Forslag skal behandles velvilligt og med Til sidesættelse af Forretningsordenens Frist.

Finansministeren (N. Neergaard): Jeg takker de ærede Ordførere for de 3 Partier, som har anbefalet Lovforslaget til uforandret Vedtagelse, og jeg erkender overfor det 4de Parti, for hvilket det ærede 7de Medlem for 1ste Kreds (Bramsnæs) er Ordfører, at det har indtaget en ret moderat Holdning ved at billige de 3 første Punkter i Forslaget og ved at ville sige „Stemmer ikke“ til det hele. Jeg maa dog sige til det ærede Medlem, at jeg forstaar ikke, hvorfor han specielt kalder dette Forslag Nr. 4 for en Skatteforhøjelse. Hvis det at forny for en kort Periode midlertidige Skattelove, der ellers vilde udløbe, er en Skatteforhøjelse, hvad jeg paa ingen Maade kan ind-